

oyar og finansplansavtaluni o. s. fr. Finansplansprincipið er eitt gott princip. Öll lond í verðini, ið eru komin nakað áleiðis í útviklingi, ganga ta planokonomisku leiðina. Tey gera tað í stórum, tey gera tað í smáum, ríkisstjórnin sum hin privati forrættningssmaðurin. Planur og yvirliit er kraftorðið, er mottoið! Og hví skulu vit ikki gera tað sama. Vit kunna nógvið betri gera tað enn nakað annað fólk. Her er okið minni enn nakra aðrastaðni og tí lættligari at hava yvirliit yvir. Ministerið danska er í jarðaumskipanini, í seinasta finansplani, í Føroya Fiskaeksport og í øðrum føri sjálvt gingið uppá planokonomiini, plansystemið. At tað vil halda fram hesa leiðina ivist eg ikki í. Og vit javnaðarmenn í Føroyum ráða sum sagt til, at vit sum allraskjótast taka stigið til at fara víðari á planvegunum. Á vegnum til málvíst at byggja okkara land upp.

Og so er tað parturin av brævinum, hin góði parturin, ið av sonnum sýnir eina stóra vælvild og offur við at hjálpa kommunum í teirra tungu socialu byrðum. Allir Føroyingar hava grund til at siga ministeriinum stóra tøkk her. Tað er tó rætt sum sagt er, at skulu hesi uppskot til hjálpar veruliga koma til ta ætlaðu nyttu, megu tey broytast eitt sindur, og ministerið má, ífall vit skulu orka at taka við hjálpin, loyva okkum at fáa nýggjar inntøkur.

Ellisrentulógaruppskotið má broytast soleiðis, at hitt frádráttarfria inntøkumarkið má setast har sum tað eftir galdandi lóg nú er. Hetta vil ministerið eisini gera — teir hava sjálvir tikið tað fyrivarni, at teir móguliga vilja broyta, tá ið málið hevur verið til ummælis. Ministeriis tilboð um at rinda $\frac{9}{10}$ av allari ellisrentuni ístaðin fyri sum nú $\frac{3}{4}$, altso 15 pCt. meir, og at ellisrentufólkini skulu fáa ellisrentuna ígjøgnum amtið — tað er eitt vælsigna framstig, tá ið hitt frádráttarfria inntøkumarkið verður sett sum tað nú er.

Uppskotið um, at stáurin skal rinda 28000 og lógingið 43000 av kommununar útreiðslum til sjúkrakassarnar er ein stórur lætti fyri kommunurarnar, tá ið vit fáa loyvi at fáa okkum inntøkur, so vit ikki nýðast at álíkna tær 43000 kr. aftur á kommunurnar.

So leingi hava særliga vit javnaðarmenn barst fyri, at invalitumentan varð givin invalitunum her á landi. Hvussu neyðturvuligt er hetta ikki. Tað er tí eitt stórt góða, tá ið nú ministerið bjóðar okkum at vilja rinda $\frac{3}{4}$ av invalitumentuútreiðslunum — tað er um 33000 kr.

Í alt bjóðar ministerið okkum til social formál um 105000 kr. Hetta er eitt stórt og hjartalagt tiltak, sum Føroyingar megu vera ministeriinum takksamir fyri.

Framhald.

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG
AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Skipabygging í Føroyum.

P/f. Tórshavnar Skipasmiðja býður sær fram til Føroyingar, sum ætla at byggja nýggj skip.

Vit hava konstruerað eina typu av skipum, sum hóskar væl til okkum her á landi, og tí kann brúkast til ymiskar fiskimátar. — Vit eru altíð til reiðar við upplýsingum viðv. láni og studningi o. o. til Føroyingar, ið interesseraðir eru.

Pf. Tórshavnar Skipasmiðja,
telefon 222.

Kjartan Mohr.

Jógvan Hansen,
skipabyggimeistari.

De italienske Trawlere.

Af Landstingsmand Poul Niclasen.

Der har i den senere Tid været forskellige Meddelelser fremme i de færøske Blade ang. Planerne om Stationering af 5 italienske Trawlere i Thorshavn, men der er hidtil ikke fremkommet nogen detailleret Redegørelse i denne Sag. Da disse Planer nu synes at møde betydelig Modstand bl. a. fra islandske Side, vil det sikkert være rigtigt at fremdrage hele dette saa overordentlig betydningsfulde Spørgsmaal for den færøske Offentlighed.

At Færøerne med deres geografiske Beliggenhed frembyder store Muligheder som Basis for Fiskeriet i det nordlige Atlanterhav, kan der ikke være delte Meninger om. Dette har jeg ofte hørt fremhævet under Samtaler med fremtrædende Mænd paa Fiskeriets Omraade i England og andre Lande. Det vil selvfølgelig være rigtigt og naturligt, at disse Muligheder bliver udnyttet af Færinger selv, men Kapitalmangelen virker her som bekendt fuldstændig lammende paa alt Initiativ og alle Planer om en større Modernisering af vor Fiskeridrift. Den færøske Befolkning er i stadig Vækst, og Arbejdsløsheden bliver Aar for Aar større og større. Alle Henvendelser til Fiskeribanken ang. Støtte til Anskaffelse af Trawlere eller Snurrevodsbaade er i den sidste Tid blevet afvist, dels under Henvisning til Vanskelighederne ved at afsætte Saltfisk og Klipfisk i Markedslandene og dels under Henvisning til, at der ikke har kunnet opnaas større Kvota for færøsk Fisk i England og ingen Kvota for færøsk Fisk i Tyskland. Vi Færinger er blevet opfordret til

at modernisere vor Fiskeridrift og i det hele taget vise et større Initiativ paa Erhvervslivets Omraade, men hvorledes i Alverden kan vi gøre dette, naar vi selv ikke raader over nogen Kapital, og ikke kan opnaa nødvendig Støtte fra de Institutioner, der er oprettet specielt for at yde Fiskeriet den nødvendige Hjælp til Selvhjælp.

Den færøske Befolkning er der som Helhed taget ikke noget i Vejen med; den er i Besiddelse af Arbejdsmod og Arbejdsvilje, og vil gerne tage fat, blot der er noget at bestille. Det er derfor at den allerstørste Betydning for hele det færøske Samfunds Trivsel, at der sættes Foretagender i Gang paa Land og Hav, der kan skaffe Arbejde. Understøttelser er nødvendige, naar ingen anden Udvej er mulig, men det er Arbejde, vort Samfund først og fremmest trænger til. Dette er sikkert alle Færinger enige om.

Færinger er som sagt ikke selv i Besiddelse af den nødvendige Kapital til Udnyttelse af de Erhvervsmuligheder paa Fiskeriets Omraade, vore Øer frembyder, og det synes stadig at blive vanskeligere og vanskeligere at finde Foranstaltelse hos de Pengeinstitutioner, der her skulde yde Støtte. Spørgsmaalet bliver derefter, om man da skal opgive det hele, eller om man skal søge Samarbejde med de Kredse i Ulandet, der er villige til et saadant Samarbejde og i Besiddelse af den nødvendige Kapital og Sagkundskab. Jeg synes, at man skal gøre det sidste, og ud fra denne Betragtning har jeg ført de Forhandlinger med det italienske

Trawlerskab, som jeg i det følgende skal gøre Rede for:

Sammen med Formanden for Føroya Fiskimannafelag har jeg fornylig foretaget en Rejse til forskellige Lande for at undersøge Markedsforholdene. Under vort Ophold i Italien stiftede vi Bekendtskab med den store Fiskekøbmand *Richardo Gismondi*, der er Repræsentant for Føroya Fiskaeksport og meget stærkt interesseret i færøske Forhold. Hr. Gismondi er en meget fremragende og højkultiveret Mand, der taler forskellige Sprog, bl. a. ogsaa Dansk, og vi blev modtaget af ham med den største Gæstfrihed og Elskværdighed. Han beherskede i sin Tid en stor Del af hele Italiens Fiskeindførsel og er selv efter de ændrede Forhold paa Importens Omraade en af de største Importører.

Under vore Samtaler kom vi bl. a. ogsaa ind paa hele den færøske Erhvervssituation og Øernes gunstige Beliggenhed som Basis f. Eks. for Trawlfiskeri i Nordatlanten og drøftede senere dette Spørgsmaal sammen med Kommandør Merlini, der er Formand for det italienske Trawlerselskab S. A. P. R. I. Naar alt synes at se mørkt og haabløst ud, virker det velgørende at høre fremsat optimistiske Betragtninger ang. Færøernes Erhvervsmuligheder af Folk, der har baade Sagkundskab og Vendererfaring. Resultatet af disse Forhandlinger blev, at jeg den 21. September modtog følgende Skrivelse fra Hr. Gismondi, som jeg straks videresendte til Byrådsformand M. A. Jacobsen.

(Forts.)

Mink.

Føroya Socialdemokrat var hitt fyrsta blaðið her á landi, sum byrjaði at stuðla silvurrev. Hetta mál var tá mangum Føroyingi so nýtt og fremmant, at ikki var so nógv at undrast á, at fólk vildi summa seg fyrst, áðrenn nakar vágaði sær í holt við hesi kostnaðarsamu fremmandadjórin.

Summir vóru eisini heilt tortrúnir: sovorðið var ikki fyri føroyingar at fáast við. Ogaðrir læði burtur øðrumegin, helst teir, ið hava hildið, at lítið dugur at fáast við nakað í Føroyum uttan við tað, ið hevur við fiskiskap at gera.

Men mæð var lagað á mínum nógvu ferðum í Noreg at sliggja hvussu silvurrevvaldið har hevði vaksið seg fram til ein stóran vinnuveg, og eg ynskti einki betur enn at eisini Føroyingar kundu skapa ein nýggjan vinnuveg eftir hesi leið her heima. Eg helt meg vera vissan í at tað kundi lata seg gera.

Eg vildi tí ikki gevast við tí greinini, eg skrivaði í Føroya Socialdemokrat, men helt fram við eini nýggjari grein nakað aftaná í Vardanum, og hendan greinin, sum eg hevði fingið

myndir til úr Noreg gekk í somu leið sum í Føroya Socialdemokrat, men var meiri umfangandi sum plássíð har var meiri rúmsátt.

Trý ár aftaná, íffor, komu so hinir fyrstu silvurrevarnir higar. Og síðani varð sum orðatakið ljóðar: Har sum ein skriðan...

Nú er bert eftir at ynskja, at tað má fara at gangast við hjá teimum, ið hava tikið upp hesa nýggju fyrirøktu og at alt má eydnast væl.

Ti verri eru teir, sum mest torva at okja um síni livikor, óvliðið kommir uppí her. Okkum ventar ein bank, — sum teir hava tað aðrastaðnis — sum við pengum kann hjálpa ómýgandi álismonnum til at skapa sær eitt livibreyð.

Eg vil tí vísa á eitt fagurskinnadýr, sum kundi hóska seg betur fyri hin ómýgvandi mannin enn hin kostnaðarsami silvurrevurin. Tað er minkurin. Hann er hópin biligari og er eisini bæði lættari og lagaligari at fódra. Mesta fódina hann krevur er fiskur og fiskaslógv. Aðrastaðnis roknað teir fóduri til ein mink einans til o. u. 5 krónur. Og so er tað eisini tað, at minkurin gjarna ikki tekur við sjáku sum silvurrevurin og sjálvandi tí ikki nýst at verða so væl eftiransaður.

Meðan Norðmenn standa fremst í silvurrevahaldi, eru svenskarar fremri í minkahaldi. Norðmenn, særliga teir, ið búgva norðuri í landinum har sum nógvur fiskiskapur er, hava í ár keypt hópin av minki úr Svørík. Tað er einki at ivast í, at t. d. útbloyttur fiskur (seiður ella annað) teir tíðir uppiloga er og eingin feskur fiskur fest, er góður matur fyri minkin.

Tá hetta líla fagurskinnadýrið er so lætt og lagaligt at fódra, eigur tað at verða roynt her í Føroyum.

Sverre Patursson.

Lýsing.

Vallistarnir fyri Tórshavnar kommunu til fólkating og lóting fyri árið 1938 fara at liggja frammi til almenna eftirhyggjan á býráðsskrivstovuni frá 1. til 12. desember h. á. — báðir dagar uppfroknaðir — frá kl. 9—14 og frá kl. 15—18.

Mótæmli móti gildi vallistanna skal verða sent býráðnum skrivliga innan 15. desember h. ár.

Tey mótmæli, sum gjord kunnu verða móti vallistunum, tekur býráðið upp til viðgerðar á fundi, sum hildin verður í býráðssalinum 22. desember h. á. kl. 19 $\frac{1}{2}$; til henda fund verður boðað teimum persónum, sum hava flutt fram kærumál, og eisini teimum, sum mótmæli er gjørt móti.

Tórshavnar býráð, 19. nov. 1937.

Amboð.

Öll grót- og veltingar amboð fáast hjá.

D. J. Enni,
Tvøroyri